

РЕШЕНИЕ

№ 23

гр. Враца, 31.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ВРАЦА, II-РИ НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на тридесет и първи януари през две хиляди двадесет и
четвърта година в следния състав:

Председател: Лидия Кр. Нецовска-Кътова

Членове: Веселка Ц. И.а
Ана Б. Ангелова-Методиева

при участието на секретаря Виолета Цв. Вълкова
в присъствието на прокурора К. Мл. Т.
като разглежда докладваното от Веселка Ц. И.а Частно наказателно дело №
20241400200057 по описа за 2024 година

Производството е по реда на чл. 32 вр. чл. 16 от Закона за признаване,
изпълнение и изпращане на решения за конфискация или отнемане и решения за
налагане на финансови санкции /ЗПИИРКОРНФС/ и е образувано въз основа на искане
за признаване на решение на несъдебен орган на Република Австрия, а именно
Решение № ВН-GS/03/226000135406/22 от 17.01.2023 г., влязло в сила на 07.02.2023 г.,
постановено от Областна администрация Гюсинг, провинция Бургенланд, Република
Австрия. Със същото е наложена финансова санкция – глоба в размер на 80 евро
/осемдесет евро/ за извършено от българския гражданин П. И. Н. от ***, роден на ***,
нарушение на правилата за движение по пътищата на Република Австрия. Решението е
придружено с удостоверение, издадено в изпълнение на чл. 4 от Рамково решение
2005/214/ПВР на Съвета от 24.02.2005 г. относно прилагането на принципа за взаимно
признаване на финансови санкции, изменено с рамково решение 2009/299/ПВР на
Съвета.

В съдебно заседание представителят на ОП – Враца заявява, че липсват
основания да бъде отказано признаването на решението на органа на Република
Австрия за налагане на финансова санкция, поради което настоява същото да бъде
признато и изпратено на НАП за изпълнение.

Засегнатото лице П. Н., редовно призовано, не се явява. Вместо него се явява
договорният му защитник адв.М. С.. Същият пледира решението за налагане на

финансова санкция, издадено от австрийския несъдебен орган, да бъде признато от българския съд.

Въз основа на наличните доказателства по делото, съдът приема за установено следното:

Представеното за признаване и изпълнение решение за налагане на финансова санкция е такова по чл. 3, ал. 1, т. 3 ЗПИИРКОРНФС, а именно издаден от несъдебен орган и влязъл в сила в държава – членка на Европейския съюз акт за налагане на задължение за плащане на глоба за извършено административно нарушение на правилата за движение по пътищата на територията на Република Австрия.

Този акт е придружен съгласно изискванията на чл. 4 и чл. 5 ЗПИИРКОРНФС от удостоверение по образец съгласно приложение № 2 към закона и в изпълнение на чл. 4 от Рамково решение 2005/214/ПВР на Съвета от 24.02.2005 г. относно прилагането на принципа за взаимно признаване на финансови санкции. Удостоверението е издадено и подписано от съответния компетентен орган на издаващата държава-Областна администрация Гюсинг, провинция Бургенланд, Република Австрия, който е удостоверил и неговото съдържание. От съдържанието на удостоверението е видно, че съдържа всички предвидени реквизити.

За извършеното от засегнатото лице административно нарушение на правилата за движение в Република Австрия, а именно при управление на МПС превишил скоростта на движение с 18 км/ч, при разрешена максимална скорост от 80 км/ч, не се изисква двойна наказуемост съгласно чл. 30, ал. 2, т. 1 ЗПИИРКОРНФС /макар че същото съставлява административно нарушение и по българското законодателство/.

Засегнатото лице е с постоянно и настоящо местоживееене в гр. Мездра, обл. Враца, поради което съгласно чл. 31, ал. 1 ЗПИИРКОРНФС компетентен да разгледа искането за признаване и изпълнение на решението за налагане на финансова санкция е именно Окръжен съд – гр. Враца.

Не е налице нито едно от алтернативно предвидените в чл. 35 ЗПИИРКОРНФС основания, при които българският съд може да откаже признаването и изпълнението на решението за налагане на финансова санкция от чужд съд. Удостоверението е по образец и както по-горе бе посочено, съдът приема, че то отговаря на изискванията за форма и съдържание /чл. 35, т. 1 от закона/. Няма данни срещу същото лице и за същото деяние в България или в друга държава, различна от издаващата или изпълняващата, да е издадено и/или изпълнено решението за налагане на финансова санкция /чл. 35, т. 2 от закона/. Решението не се отнася за деяние, подсъдно на българския съд, тъй като не се засягат интереси на българската държава по смисъла на чл. 4 от ЗАНН, поради което не следва да се обсъжда въпросът за евентуално изтекла давност по българското законодателство /чл. 35, т. 3 от закона/. Засегнатото лице не е с привилегия или имунитет по българското законодателство, които да правят изпълнението на решението недопустимо /чл. 35, т. 4 от закона/. Решението не се

отнася за деяние, извършено изцяло или отчасти на територията на Република България или е било извършено извън територията на издаващата държава и българското законодателство не позволява предприемане на наказателно производство по отношение на такива деяния /чл. 35, т. 5 от закона/. Наложена финансовата санкция не е по-малка от 70 евро /чл. 35, т. 6 от закона/ – същата е в размер на 80 евро с левова равностойност 156.47 лева по фиксирания курс на БНБ 1.95583 лв. за 1 евро. Решението е по отношение на физическо лице, което е административнонаказателно отговорно /чл. 35, т. 8 от закона/. Производството е било писмено и лицето е уведомено лично или чрез упълномощен представител за правото си и срока за обжалване на решението /чл. 35, т. 9 от закона/, от което право не се е възползвало, видно от изричната отметка в б. "з", т. 3.3 на удостоверението. В удостоверението изрично е посочено, че решението е било изпратено по пощата и връчено на лицето лично на 21.01.2023 г., както и че лицето е било уведомено, съгласно законодателството на издаващата държава, за правото на обжалване или ново разглеждане на делото с негово лично участие, при което делото може да бъде преразгледано по същество с представяне на нови доказателства и възможност за отмяна на първоначалния акт, както и е било уведомено за сроковете за обжалване, но лицето не е поискало повторно разглеждане или обжалване в предвидения срок /чл. 35, т. 10, б. „в” от закона/.

С оглед гореизложеното, съдът намира, че искането за признаване и изпълнение на решението на несъдебен орган на Република Австрия против лицето П. И. Н. за наложена финансова санкция следва да бъде уважено. Левовата равностойност на финансовата санкция от 80 евро е 156.47 български лева съобразно официалния курс на БНБ към датата на постановяване на решението, чието признаване и изпълнение се иска – 17.01.2023 г., а именно 1.95583 лева за 1 евро.

За признаване на решението и изпращането му на компетентния български орган за изпълнение следва да бъде уведомен компетентният орган на издаващата държава, а именно – Областна администрация Гюсинг, провинция Бургенланд, Република Австрия, а копие от уведомлението да се изпрати на Министерството на правосъдието на Република България.

При горните съображения и на основание чл. 32 вр. чл. 16, ал. 7, т. 1 ЗПИИРКОРНФС, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА Решение № ВН-GS/03/226000135406/22 от 17.01.2023 г., влязло в сила на 07.02.2023 г., постановено от Областна администрация Гюсинг, провинция Бургенланд, Република Австрия, с което на П. И. Н., ЕГН *****, с постоянен и настоящ адрес ***, е наложена финансова санкция-глоба в размер на 80 евро

/осемдесет евро/ с ледова равностойност 156.47 лева /сто петдесет и шест лева и четирйдесет и седем стотинки/, за извършено административно нарушение на правилата за движение по пътищата в Република Австрия.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване и протестиране в 7-дневен срок от днес пред Апелативен съд – гр. София.

ДА СЕ ИЗПРАТИ НЕЗАБАВНО препис от настоящото решение на ТД на НАП-офис Враца за изпълнение.

ДА СЕ УКАЖЕ на НАП, че следва незабавно да уведоми съда за предприетите действия по изпълнението на Решението, съгласно чл. 22, ал. 2 ЗПИИРКОРНФС.

ДА СЕ УВЕДОМИ незабавно компетентният орган на издаващата държава-Областна администрация Гюсинг, Република Австрия, за признаването на Решението за налагане на финансова санкция и изпращането му на компетентния орган за изпълнение, като уведомлението бъде в превод на езика на издаващата държава, а съгласно чл. 13, ал. 1 ЗПИИРКОРНФС разноските са за сметка на Република България като изпълняваща държава.

КОПИЕ от горното уведомление да се изпрати и на Министерство на правосъдието на Република България.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____